

PREZENTARE FUNDAȚIA BETESDA GALAȚI

Fundația Betesda Galați s-a născut, ca entitate juridică, în anul 1995, din nevoia suportului legal al unei activități deja aflată în derulare de către echipa noastră.

În acești primi ani de după revoluție, două din principalele răni sociale ale României erau copiii din orfelinatele de stat și copiii străzii. Imaginile cu aceste două categorii de copii făceau înconjurul lumii și erau lipite de imaginea României.

Dincolo de imagine, ele reprezentau însă o realitate crudă.

Focalizarea activității Fundației Betesda Galați a fost, în acei ani timpurii, pe copiii și tinerii plecați din orfelinatele de stat și pe copiii și tinerii din stradă.

Am căutat să venim în întâmpinarea nevoilor lor imediate, începând cu hrană, ajutor medical de urgență, îmbrăcăminte și încălțăminte. Dincolo de aceste nevoi materiale imediate, ne-am dat seama, lucrând cu acești copii și tineri, că lor le lipsesc lucruri mai importante: acceptarea, dragostea, afecțiunea, siguranța. Am realizat de asemenea că șansa ca destinul lor să se schimbe și nu doar să le fie ameliorată situația de la o zi la alta, e nevoie ca ei să fie scoși din acel mediu al străzii și al canalizărilor. Ei aveau nevoie de o casă, apoi de educație și apoi pregătiți încet-încet pentru a fi redați societății și capabili de o viață independentă normală.

Am făcut planuri și am pornit la drum cu suportul financiar al unei fundații din Marea Britanie. Am cumpărat 1 h de teren, în 1996, pe Șoseaua de Centură a Galațiului, vis-a-vis de fabrica Coca-Cola atunci, actualmente Arabesque.

După un an de zile, am obținut autorizația de construcție și am început construcția unui Centru rezidențial pentru băieți, lucrând în paralel deja cu un grup de băieți, foști copii ai străzii. În Decembrie 1998, în clădirea parțial finisată, am mutat primul grup de 11 băieți, foști copii ai străzii. După cca. un an de zile aveam 30 de băieți în casă.

Un an mai târziu, în toamna lui 1999, am început construirea unui Centru de zi, din nevoia de a oferi suport acelor copii din stradă sau din familii foarte sărace și în risc, pe care nu puteam să îi luăm în Centrul rezidențial.

În decembrie 2000, în prezența primarului de atunci, dl. Nicolae, am deschis Centrul de zi, în zona "Ultimul Leu".

Tot în anul 2000, am închiriat și un apartament pentru fete, în regim rezidențial de tip familial: am început cu 4 fete, apoi am avut 7.

Am dorit ca și aceste fetițe să aibă o casă a lor. Am cumpărat un teren vis-à-vis de Centrul nostru de zi, tot în "groapa" de la "Ultimul Leu", am luat-o de la capăt cu drumul anevoios al proiectelor, avizelor, aprobărilor, autorizațiilor, iar în decembrie 2003, au pășit în noua lor casă un grup de 10 fetițe asistate.

Paralel cu acest proiect, începând cu anul 1999, fundația noastră a început dezvoltarea unei microferme proprii în locația de pe Drumul de Centură, extinsă cu încă 2 h de teren. Doream să formăm băieții asistați, care erau deja mari, unii deja majori, adulți, să muncească, să fie responsabili, să se pregătească pentru viitoarea lor viață independentă.

Noi înșine, ca echipă de conducere, a trebuit să creștem și să învățăm noi lucruri, din domeniul noi, așa că iată-ne în situația de a face și asistență socială, și consiliere, și supraveghere de șantier, și legumicultură, și pomicultură, și zootehnie, și multe altele.

A fost greu, dar frumos. A fost o perioadă dificilă de pionierat în asistență socială, de pătrundere și depășire a unor zone de mentalități refractare la nou, refractare la organizații neguvernamentale, multă birocrație.

În 1996 când am cumpărat terenul de pe centură, toată zona era un câmp cu ciulini, fără electricitate, fără gaze, fără telefonie fixă, strada încă neasfaltată, ci doar pietruită.

La "Ultimul Leu", zona unde am început să construim centrele noastre, era un mormam de gunoaie de toate felurile, străzile au fost ca la țară, pline de noroi (suntem exact pe strada Nămolosa), fără rețea de gaze (noi am făcut-o). Zona a început să se modernizeze abia în ultimii ani, după venirea celor de la Kaufland în zonă.

Dar anii au zburat .... și când privim în urmă la acești peste 20 de ani de muncă, nu ne pare rău de niciun sacrificiu făcut. Pentru că dincolo de proiectele derulate, au fost și sunt vieți și destine de copii și tineri care au fost schimbate în bine pentru totdeauna. Și numai o viață schimbată ar merita tot acest efort. Dar au fost sute de-a lungul acestor ani.

Ce este Betesda astăzi? La bază, Betesda de astăzi înseamnă aceleași proiecte și direcții majore, desfășurate în aceleași locații de pe Drumul de Centură și respectiv, Ultimul Leu. Au intervenit și multe schimbări de-a lungul anilor, a trebuit să ne adaptăm la schimbările din societate.

Intrarea în UE a adus după sine legi, exigențe și standarde care nu ne-au mai permis extinderea proiectului de autogospodărire prin ferma avută, așa că în 2008 am închis-o.

Tot în 2008 a venit criza financiară, care a afectat semnificativ suportul financiar din afară și din țară pentru ONG-uri, multe din acestea fiind nevoite să își închidă porțile.

Am rezistat. A trebuit să ne restrângem activitățile, să restrângem un număr de angajați, să vindem o proprietate, pentru a acoperi nevoile financiare curente, dar am păstrat centrele noastre pentru copii.

Clădirea de pe Centură, nu mai este astăzi Centru rezidențial pentru băieți, ci este un Centru multifuncțional în care avem și un număr de tineri asistați și sediul fundației.

Centrul de zi continuă să ofere zilnic asistență copiilor veniți din familii foarte sărace și în risc, numărul acestora navigând în jurul cifrei de 20-30.

Centrul rezidențial pentru fete adăpostește astăzi 9 fete, dintre care 3 sunt studente la asistență socială în anii I, II și III.

De asemenea, fundația oferă suport material și consiliere unui nr. de aprox. 20 de familii nevoiașe pentru a-i ajuta să-și păstreze copiii în familie și la școală.

Situația din România, în general, dar și din Galați, în particular, s-a schimbat mult, comparativ cu cea de acum peste 20 de ani.

Când comparăm cu grupurile mari de zeci de copii pe care îi vedeam atunci în Țiglina 1 sau "Trei Star" sau "Mc. Donald's" și canalizările aferente acestora, acum fenomenul e aproape complet eradicat. Credem că și datorită nouă !

Piața serviciilor sociale din Galați e destul de bogată în centre de zi, rezidențiale, adăposturi de noapte, cantine sociale, atât cele ale autorităților locale, cât și a ONG-urilor.

Sărăcia e încă prezentă și acută în anumite zone ale orașului și la anumite categorii de populație.

De lucru pe zona serviciilor sociale este și va fi.

Spre finalul prezentării dorim să menționăm că, în acești ani de efort, am avut parte, nu doar de obstacole și uși închise, ci au fost și situații în care am găsit în instituțiile autorităților locale oameni cu inimă, care ne-au încurajat, sprijinit, facilitat anumite acțiuni ale noastre ... și suntem recunoscători pentru asta.

Un fapt de actualitate, care contează mult pentru noi, și pentru care suntem mulțumitori este scutirea, prin hotărâre a Consiliului local, în baza legii nr. 227/ 2015 de la plata impozitelor locale pentru bunurile imobiliare ale fundației.

Așteptăm, de multă vreme, construcția de trotuare pietonale și amenajarea de refugii în cele câteva stații de autobuz de pe Centură. Circulația pietonilor în zona Drumului de Centură e o aventură riscantă în fiecare zi, soldată, în ultimii ani, cu destule victime. Pericolul de accidente, praful, bălțile, molozul, gardurile până în stradă ale unor proprietăți, fac drumul zilnic la serviciu al angajaților de pe la firmele de pe Centură, un lucru extrem de neplăcut ... și chiar riscant.

Având încă și asistați în centrul nostru de pe centură, ne dorim, cu atât mai mult, rezolvarea urgentă a acestei nevoi reale.

Vă mulțumim pentru atenție și interes!